

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN « MISDADIGE » VAKANTIE

Detective-klucht in vier bedrijven voor kinderen

door

Jan Reitsma

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.974

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A4

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **EEN MISDADIGE VAKANTIE** op te voeren moet de naam van auteur **JAN REITSMA** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1972 Toneelfonds J. Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

BEZETTING :

: WILHELM ALBERT

FELIX FOKKE; een rijke fabrikant.
AMANDA, zijn vrouw;
SJERK, hun zoontje;
PETRA, hun dochter,
DOUWE DUWER, privé-detective,
MONICA van GASTEREN, zijn secretaresse,
FRITS BOERSEMA, rechercheur,
THOMAS BROMBERG, brigadier,
JOZEF de BRUIN, huisknecht in dienst bij de familie Fokke,
MARIE de BRUIN, echtgenote van Jozef de Bruin,
HENDRIK VORDERMAN,
GERDA van DOESBURG,
JOOST de BEER.

Eerste bedrijf : in een kamer van de vakantiewoning van het gezin Fokke. Laat in de namiddag, in juni.

Tweede bedrijf : in dezelfde kamer, nu een poosje later.

Derde bedrijf : in de kelder onder het huis, de daarop volgende nacht.

Vierde bedrijf : weer in dezelfde kamer als in het eerste en tweede bedrijf, de volgende ochtend.

EERSTE BEDRIJF:

(MARIE de BRUIN staat op een stoel en is druk in de weer met het ophangen van de vitrage. JOZEF de BRUIN, haar man, komt op van rechts).

JOZEF : Ben je nou nog niet steeds klaar met die gordijnen?

MARIE : Ik ben er net mee klaar ! (met een behendig sprongetje belandt ze weer met beide benen op de grond) : Dat was de laatste. Je weet wat een verschrikkelijke hekel Mevrouw eraan heeft als er geen gordijnen ophangen als ze hier komt.

JOZEF : Moeten we nou nog veel doen ?

MARIE : Alles is klaar. Voor mijn part mogen ze komen. Weet je nou zeker dat dat geld goed opgeborgen is, Jozef ?

JOZEF : Hé Marie, nou moet je eens ophouden met dat gezeur over dat geld ! Ik heb je nou al minstens twintig keer verteld dat ik het onder de vloer van het driehoekige kamertje verborgen heb. In die drie jaar dat mijnheer Fokke nu eigenaar van dit huis is, is er praktisch nog geen levende ziel in dat kamertje geweest.

MARIE : Ja maar...

JOZEF : Zwijg er nou maar over ! Er kan helemaal niks gebeuren. Als je nou zo graag meedoet aan een bankoverval, dan moet je wel je zenuwen goed in bedwang houden kunnen. Het geld ligt daar net zo veilig als op de Nederlandse Bank. Bovendien blijft het daar niet lang meer liggen. Zodra we onze papieren in orde hebben, vertrekken we met stille trom. Voor de rest van ons leven kunnen we dan als welgestelde mensen leven. En mocht er toch iets mis gaan, dan haalt de chef ons wel weer uit de moeilijkheden. Het enige wat we dan hoeven te doen is hem opbellen, Dan is hij binnen het half uur hier.

MARIE : Zeker. Hij is bijdehand genoeg.

JOZEF : Enfin, daar is nog werk zat aan de winkel voor ons.

(Hij loopt ondertussen naar het raam). Verhip !
 Ze zijn vroeg, zeg ! Daar heb je de hele kluit al !
 Zal ik even opendoen ?

MARIE : Mij best .

(JOZEF verlaat het toneel via de deur links. Direct daarna komt hij weer terug met het hele gezin Fokke).

FELIX : (in een goed humeur): Zo ! Daar zijn we dan eindelijk ! En hoe is het met jullie, Jozef en Marie ?
 Toch niks wereldschokkends gebeurd hier ?

(FELIX FOKKE loopt rusteloos het vertrek op en neer, kijkt even uit het raam en werpt een blik in de eetkamer. Intussen begroet het echtpaar de BRUIN de overige familieleden. Mevrouw FOKKE laat zich uitgeput in een stoel vallen).

FELIX : Heerlijk ! Eindelijk vakantie ! Sjonge, sjonge, wat heb ik daar ontzettend naar verlangd, zeg !
 Nou eerst maar eens lekker een paar daagjes lekker lui relaxen ! Ik hoop dat je de eerste week niemand uitnodigt, Amanda. Ik kan voorlopig geen mensen om me heen velen. Rust heb ik nodig ! Alleen maar rust ! (tegen SJERK en PETRA) En jullie hier voorlopig geen vriendjes en vriendinnetjes over de vloer, hè ! En asjeblieft geen beat-platen draaien !

PETRA : Hè Pa....Ik had er zo op gerekend dat....

AMANDA : Spreek je vader niet tegen, Petra ! Hij is doodop . Ga jij eerst maar eens wat in de tuin rondkijken. Dan hebben wij tenminste even rust .
 (PETRA mokkend af naar links).- En Sjerk kan intussen de koffers wel even in de gang zetten. Misschien dat Jozef je wel helpen wil.

SJERK : (was al in een boek gaan zitten lezen; gedwee, maar kennelijk, toch met tegenzin, slentert hij sloom achter Jozef van het toneel af).- Ja Moeder...

AMANDA : Zullen we eerst eens kijken of onze kamers al in orde zijn, Felix ? We zullen de kinderen maar op dezelfde kamertjes leggen van verleden jaar.

6.

Vind je ook niet ? Gerda krijgt dan dat kleine kamertje met dat smalle raam. En Hendrik kan in het driehoekige kamertje slapen.

MARIE : (stomverbaasd): Hendrik...? Wie is dat nou weer ?

FELIX : O ja, dat wist jij natuurlijk nog niet . We hebben zojuist een nieuwe bediende aangenomen.

MARIE : Hij kan onmogelijk in het driehoekige kamertje slapen...!

AMANDA : (even verwonderd): Ik zou niet weten waarom niet.

MARIE : Omdat het niet kan.

FELIX : O ! Deel jij hier voortaan de lakens uit ? En waarom kan dat niet, als ik zo vrij mag zijn te vragen ?

MARIE : (verschrikt): O, neemt U mij asjeblieft niet kwalijk, mijnheer. Hij mag het natuurlijk wel. Maar ik dacht dat dat kamertje veel te klein was om in te slapen .

MARIE : Maar er zit geen verwarming in...

FELIX : Geen verwarming ? Goeie genade ! We zitten nota bene midden in juli ! De mussen vallen zowat dood van het dak !

MARIE : Ik had het zo niet bedoeld, mijnheer. Maar u moet toch kunnen begrijpen dat...

AMANDA : Je staat weer ontzettend vervelend te leuteren, Marie. Je hebt toch soms weer geen spoken gezien in dat kamertje ?

MARIE : Spoken ?... (ze krijgt plotseling een lumineuze inval).- Ja maar, daar wou ik het nou net over hebben, mevrouw...Echt waar: het spookt daar boven soms...!

FELIX (vermoeid): Wat krijgen we nou weer? Spookt het daar? Hé, hou nou asjeblieft op, zeg ! Ik ben er nou echt niet voor in stemming om weer naar al die onzin van jou te luisteren. Hendrik krijgt dat driehoekig kamertje en daarmee basta!

(SJERK, GERDA, HENDRIK en JOZEF komen op van links. GERDA

en HENDRIK ieder met een koffer. SJERK gaat onmiddellijk zitten en begint weer in zijn boek te lezen).

MARIE : Zal ik dan maar vast naar boven gaan om dat kamertje in orde te maken, mevrouw ?

AMANDA : Ja, wijs jij Hendrik even de weg, Marie. (tegen Gerda) En jij redt jezelf wel, hè ?

GERDA : Ja mevrouw.

MARIE : Zal ik eerst even naar boven gaan om alles te luchten ?

AMANDA : Hendrik en Gerda kunnen gelijk met je meegaan. (MARIE, GERDA en HENDRIK af naar rechts).

FELIX (zuchtend): Ik ga boven even een paar andere schoen aantrekken, lieveling. Deze knellen zo.

AMANDA : Mm...Geen gek idee. Ik ga met je mee. Ik heb ook van die branderige voeten. (Beiden verlaten de kamer via de linkerdeur).-

JOZEF : Wat was dat feitelijk voor een vreemde snoeshaan?

SJERK (kijkt niet eens op van zijn boek): Wie bedoel je ?

JOZEF : Die Hendrik.

SJERK (verstrooid): Hij is onze nieuwe bediende.

JOZEF : Dat heb ik gehoord ja. Hij lijkt eerder op een baron.

SJERK : Hij verzamelt vlinders. Hij heeft er kasten vol van. Allemaal opgezet. Maar hij durft ze aan niemand te laten zien.

JOZEF : Wat een wonderlijke vent, zeg !

SJERK : Mm...

JOZEF : Zeg ! Ik vind het altijd zo gezellig om 's avonds een kaartje te leggen...

SJERK : Mm...

JOZEF : (meer tot zichzelf dan tot Sjerk): Van hem kom je ook niet veel te weten. (Hij doet Sjerk na)

8.

Mm...Mm...Je kunt net zo goed tegen een koe aan staan praten. Die geeft ook geen antwoord.

MARIE : (komt haastig op van rechts; ze ziet niet dat Sjerk ook in de kamer aanwezig is) : Hij was verschrikkelijk kwaad op me...

JOZEF : Kwaad op je ? Wie was er kwaad op je ?

MARIE : Nou, die Hendrik moest toch zo nodig op dat kleine kamertje. Ik wilde hem helpen zijn koffers uit te pakken, maar ik kreeg er eenvoudig de kans niet toe. Hij smeet me schoon de deur uit. Ik kon niet eens meer de sleutel uit het slot halen. Hij stak hem gelijk in zijn zak.

JOZEF (onnozel) : Stak hij een slot in zijn zak ?

MARIE : Nee, de sleutel natuurlijk . Maar hoe moet het nou met dat geld ?

JOZEF : Met welk geld ?

MARIE : Hij moet toch in dat driehoekige kamertje slapen...

JOZEF (verschrikt) : O gut...! Ja zeg !

MARIE ! Wat moeten we nou doen ?

JOZEF : Hij moet eruit !

MARIE : Ik vraag me alleen af: hoe ?

JOZEF : Het beste is dat we de chef zien te pakken te krijgen.

MARIE : Zal ik hem dan maar meteen opbellen ?

JOZEF : Nee, wacht daar nou even meer. Ik heb misschien een beter idee. Ga maar even mee naar boven. We zijn mans genoeg om zelf die mooie mijnheer kwijt te raken... (Zij verlaten het toneel via de rechterdeur).-

PETRA : (komt op van links) : O, zit je nou weer hier, boekenwurm ?

SJERK : Mm...

PETRA : Waarom ga je niet naar buiten ? Het is het mooiste weer van de wereld.

SJERK : Mm...

PETRA (pakt het boek van hem af): Wat zit je eigenlijk te lezen ?

SJERK : (springt wild op): Geef hier ! (hij pakt het boek weer af). Dat gaat je helemaal niks aan !

PETRA : Mispunt !

SJERK (gaat weer verder zitten lezen) Mm...

PETRA : Wat ben jij toch een mormel, zeg...

SJERK : Mm...

(FELIX en AMANDA komen op van links).

AMANDA : O, wat een gezellige boel is het hier weer, zeg!
Ben je weer aan het plagen, Petra ?

PETRA : Helemaal niet. Maar die knul irriteert mij altijd zo .

FELIX (chagrijnig) : Hè, ik wou dat jullie nou niet altijd liepen te kibbelen met elkaar ! Wat zit jij daar te lezen, Sjerk ?

SJERK : Mm...

FELIX : Hè ! Geef fatsoenlijk antwoord, jongen !

SJERK (kijkt op) : Zei u wat, Vader ?

FELIX (ten einde raad) : Of ik wat gezegd heb ! Mijnheer vraagt of ik misschien iets tegen hem gezegd heb !

AMANDA : Hè Felix, hou nou eens een keer op met dat vervelende gebrom tegen die kinderen . Waarom ga je niet buiten op het terrasje je krant zitten lezen?

FELIX : Zo gaat het nu altijd ! Ik moet zeggen : jij geeft die kinderen wel een mooie opvoeding, hoor ! Je moet ze maar nodig weer gelijk geven ! (Hij wordt onderbroken door Jozef, die, helemaal in de war, van rechts komt binnenstormen).

JOZEF (zenuwachtig) : Weet u misschien waar mijn vrouw is gebleven ?!

AMANDA (lachen) : Wat zullen we nou weer krijgen ?

Het lijkt wel of de duivel op je hielen zit..... ;

FELIX (plagerig): Misschien had ze ineens schoon genoeg van je en is ze weggelopen ...

JOZEF : Een minuut of tien geleden was ze nog boven .
Maar nu is ze in geen velden of wegen meer te be-
kennen. Ze was bezig de ramen van de slaapkamers
te zemen.

AMANDA : Misschien is ze naar de keuken gegaan om water
te halen ...

JOZEF : Nee, daar heb ik al gekeken. ...

AMANDA : Maak je maar nou niet zo druk. Ze zal heus wel
ergens in de buurt zijn. Is ze niet buiten ?

JOZEF : Ik heb overal gezocht. In de tuin is ze ook niet.

FELIX (gekscherend) : Heb je ook op het dak gekeken of
in de kelder?

JOZEF : Overal, mijnheer !

FELIX : Ik vind het allemaal maar een beetje vreemd .
Heb je het al aan Hendrik gevraagd of aan Gerda ?
(Hij roept luid bij de deur) Gerda...? Hendrik...!
Komen jullie eens even hier ! (Ze komen onmiddellijk;
gekscherend) Een van jullie heeft soms toevallig Marie
toch niet verdonkermaand ?

GERDA : Wâ....

HENDRIK : "Wat belijft U?" bedoel je .

FELIX : Ik vroeg of jullie misschien weten waar Marie
uithangt.

GERDA : Nee.

HENDRIK : "Nee mijnheer!" bedoel je .

AMANDA : Nou vooruit, dan jullie eerst met z'n drieën
even het hele huis grondig onderzoeken. Opgemarcheerd
mars ! (Alle drie verlaten hollend het toneel naar rechts).-

AMANDA (zorgelijk) : Dat is me nou ook wat, zeg ...

FELIX (gekscherend) : Dat werkvolk moet nou maar eens een keer leren om wat beter op hun spullen te passen !

PETRA : Jozef was anders behoorlijk de kluts kwijt, zeg.

SJERK : Mm...

FELIX : Enfin, ik ga mijn krant maar weer eens opzoeken. Roep me maar als het eten klaar is. (Hij verlaat de kamer via de linkerdeur).

AMANDA : Er is toch helemaal geen reden om maar direct zo in paniek te geraken als je vrouw even weg is....

PETRA : Ik vond dat ze vandaag allebei een beetje vreemd deden.

AMANDA : Wat heb je daar eigenlijk voor een boek, Sjerk ?

SJERK : Wâ ...?

AMANDA : Ik vroeg wat je daar zit te lezen.

SJERK : O, het is maar zo'n... (hij wordt onderbroken door GERDA, die van rechts opkomt met een hoofddoekje in haar hand).

GERDA : Kijk toch eens, mevrouw, wat ik in de tuin gevonden heb...

PETRA : Wat is dat nou voor een vieze lap ?

GERDA : Het is een hoofddoekje...

AMANDA (verschrikt) : Maar dat is hetzelfde wat Marie daar straks op had ! Het zit helemaal vol met vlekken ! Het lijken verdorie wel bloedvlekken ! (Ze roept luid).- Jozef, kom eens even hier ! (tot de anderen) Wat kan er in hemelsnaam gebeurd zijn...?

(JOZEF en HENDRIK komen van rechts binnengesnel).

JOZEF (hevig geschrokken) : Maar dat is de hoofddoek van mijn vrouw...Hoe kom je daaraan...? (hij pakt de hoofddoek af en bekijkt hem nauwkeurig).-

PETRA : Gerda zegt dat ze hem in de tuin heeft gevonden. Hij zit vol met bloed...!

AMANDA : Hou toch je mond, Petra ! Je jaagt Jozef de

stuipen nog op het lijf.

PETRA : Ja maar, U zei zelf...

JOZEF (jammerend en handen wringend) : Er zal toch niks ergs overkomen zijn...?

GERDA : Zal ik maar weer naar de keuken gaan, mevrouw ?

AMANDA : Nee, wacht jij eens even. Vertel eens waar jij die hoofddoek precies gevonden hebt .

GERDA : Net om dehoek van het terrasje, mevrouw .

JOZEF (helemaal in de war) : Lieve hemel ! Dan moet mijn vrouw naar beneden gevallen zijn toen zij bezig was met de ramen te zemen .

HENDRIK : Nou vooruit ! Vlug ! Naar de tuin toe ! Dan moet ze daar toch nog ergens liggen ...

(JOZEF , HENDRIK en GERDA snellen via de rechterdeur naar buiten).

AMANDA : Petra, roep jij je vader eens even !

PETRA (roept bij de deur) : Vader ! Vader ...! (zij draait zich om) Lekker spannend allemaal, hè ?!

AMANDA : Doe asjeblieft niet zo onnozel, kind ! Het is allemaal vreselijk. Wie weet wat er met die arme Marie gebeurdis ...

FELIX (komt op) : Moeten we al eten, schat ?

AMANDA : Nee. Maar er schijnt iets met Marie gebeurd te zijn.

FELIX : Alweer ?

AMANDA : Jozef denkt dat ze boven uit het raam gevallen is.

FELIX : O, ik heb altijd gemeend dat we hier ook nog een trap in huis hadden ...

AMANDA : Ik wou dat je niet overal de gek mee stak ! Wie weet wat er met dat mens gebeurd is...

(JOZEF en HENDRIK komen van rechts het toneel opgestormd)

JOZEF : Ik begrijp er helemaal niks meer van . Het lijkt

verdorie wel of ze helemaal in het niets is opgegaan...

HENDRIK : Helemaal spoorloos verdwenen ! Het is mij compleet een raadsel ...

AMANDA : Maar dat is dan meer dan waarschijnlijk ! Zouden we maar niet meteen de politie bellen, Felix ?

FELIX : En ik maar denken dat ik hier eens lekker van een rustige vakantie kon genieten ...

PETRA : Kunt u niet beter meteen die neef van Vader opbellen ? Hoe heet hij ook alweer ? Douwe of zoiets...

FELIX : Dat zou nou wel het allerlaatste zijn wat ik zou doen .

AMANDA : O ja ? Waarom eigenlijk niet ? Als jij nou eens toevallig een neef hebt die privé-detective is, waarom zou je dan zijn deskundige hulp niet inroepen als er plotseling iemand spoorloos verdwenen is?

FELIX : Ik kan die kerel nou één keer niet uitstaan.

AMANDA : Alleen maar afgunst van je .

FELIX (schouderophalend) : Verwaande kwast !

AMANDA : Je kunt me nog veel meer vertellen. Ik ga beginnen met de politie op te bellen. En daarna bel ik die neef van je om te vragen wat we moeten doen. (zij verlaat haastig en vastbesloten via de linkerdeur het toneel).-

SJERK (kennelijk uit zijn humeur helemaal) : Hè, ik wou dat ik eindelijk eens een keer ongestoord verder kon lezen...!

(D O E K)

TWEEDE BEDRIJF:

(In de loop van dit bedrijf wordt het van lieverlee donkerder. In de kamer zitten FELIX, SJERK en PETRA. AMANDA komt op van rechts).

AMANDA : Gut, die arme Jozef...Hij is helemaal overstuur.

FELIX : Hebben ze haar dan nog steeds niet gevonden ?

AMANDA : Nee. Ik denk dat de politie zo wel hier zal zijn.

FELIX (gemelijk): Als we een parkeerverbod overtreden hadden, dan waren die slampampers allang hier geweest.

PETRA (bij het raam) : Daar stopt een witte Volkswagen voor de deur...

AMANDA (verrukt): O, dat zal dan je neef wel zijn, Felix.

PETRA : Ik zal wel even opendoen,Mams! (Zij verlaat haastig het toneel via de linkerdeur).

FELIX : Gatver ! Ik wou dat je die blaaskaak er niet bij had gehaald.

AMANDA : En nou doe je eens niet de hele tijd zo onaardig tegen hem,hè, als hij hier is .

FELIX (natelijk) : Je moet hem maar vragen of hij misschien cognac bij zijn koffie wil hebben, net als de vorige keer. En hem mijn dure sigaren op laten roken !

AMANDA : En wat dan nog ? Een klein beetje wellevendheid wil er altijd wel in bij de mensen.

(PETRA , DOUWE en MONICA komen op van links).

AMANDA : Hai die Douwe ! Fijn dat je zo gauw gekomen bent. Dag juffrouw van Gasteren.

(Er worden wederzijdse handen gedrukt).

DOUWE (zelfverzekerd, met zijn handen in zijn zij): Zo! Jullie zitten dus met een klein probleempje, als ik het goed begrepen heb. Vertel me maar eens waar ik jullie mee helpen kan. Wie is dat precies die ineens zo spoorloos verdwenen is ?

FELIX : Mévrouw de Bruin. Zij is de vrouw van de man die bij ons zo'n beetje op het huis past.

DOUWE : Juist, juist...

AMANDA : Zal ik Jozef even hier roepen ? Hij kan je precies alle bijzonderheden vertellen.

DOUWE : Nee nee, wacht daar nog maar liever even mee. Is de politie al hier geweest ?

FELIX (spottend) : Nee, ze zeiden dat ze eerst nog moesten eten ...

DOUWE : O ! Nou, dan lijkt het me het beste dat ik toch eerst even met die Jozef praat. Daarna wil ik dan graag even naar de plek kijken vanwaar die vrouw verdwenen moet zijn. O ja, en dan was er nog iets met een hoofddoek met bloedvlekken erop, niet ?

PETRA : Ja, die had Gerda gevonden.

DOUWE : Goed zo ! Mogelijk kan ze mij ook wat verdere inlichtingen verschaffen. Ik vind zelf de weg wel.

(DOUWE en Monica af naar rechts).

AMANDA : Hé, een hele opluchting dat Douwe er is. Ik was gewoon op van de zenuwen.

FELIX : Als ik ergens de zenuwen van krijg, dan is het wel van die Douwe ! Poeh ! De arrogante snob !

PETRA (bij het raam) : Nou, ik geloof dat de politie daar eindelijk aankomt ! (Zij verlaat het toneel via de linkerdeur).

FELIX (tegen Sjerk) : Hé... ! Boekenwurm... !

SJERK : Mm...

AMANDA : Toe nou, Sjerk ! Je kunt je vader toch wel fatsoenlijk antwoord geven !

(Plotseling komen PETRA, FRITS en THOMAS op van links).

FRITS : Goëiemiddag samen ! Mijn naam is Boersema. Rechercheur. En dit is mijn assistent brigadier Bromberg. U had toch gemeld dat hier een dame verdwenen was ?